

ת"פ (באר שבע) 33791-12-23 - מדינת ישראל נ' איברהים ابو סולב -
בלויו שב"ס ע"י

ת"פ (באר-שבע) 33791-12-23 - מדינת ישראל נ' איברהים ابو סולב - בלויו שב"ס ע"י מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 33791-12-23 מדינת ישראל

נ ג ד

איברהים ابو סולב - בלויו שב"ס ע"י

ב"כ ע"ד תאמיר אסדי

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[10.12.2024]

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתיוקן בשנית (להלן: "כתב האישום") בביצוע עבירות של שוד בנסיבותech מחייבות, עבירות נשק (הובלה ונשיות נשק) ורי מנשך חם, עבירות לפי סעיפים 402(ב), 144(ב) ו-340(ב)(1)+(2) חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. במסגרת ההסדר הצדדים הגיעו להסכמה חלקית לעניין העונש, ובהתאם לה המאשימה הגבילה עצמה בטיעוניה, וטענה לעונש ראי של 53 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיקוח, בעוד שהנאשם טعن לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

3. מעובדות כתב האישום עולה כי לנ' א' ס' (להלן: "המתלון" או "נפגע העבירה") שהוא גיסו של הנאשם היה חוב כספי כלפי הנאשם, והוא הגיעו להסדר תשלום של 7,000 ₪ מדי חדש (להלן: "ה חוב").

ביום 18.11.2023 בשעה 14:51 התקשר המתלון אל הנאשם על מנת לבדוק דחיהה של יום נוסף בתשלום החוב, אולם הנאשם לא ענה לו. במועד לעיל, בשעה 21:17, התקשר הנאשם צורה אל המתלון. במהלך השיחה המתלון ביקש מהנאשם ארוכה במועד תשלום החוב והנאשם בתגובה הורה לו להגיע מיד לצומת ابو סולב, תוך שהוא אמר לו כי אם לא מגיע לשם הוא יגיע לבתו.

באוטו רגע נסע המתלון אל צומת ابو סולב באמצעות רכב אשר בבעלות בנו והמתין לנאשם. לאחר מספר דקות, הגיעו הנאשם כשהוא נוהג ברכבו של בנו במושב הנוסף ישב אדם רעל פנים המכונה "סאלם" (להלן: "סאלם").

במקביל הגיע ברכב אחר אדם נוסף רעל פנים (להלן: "האחר").

בעודו ישב ברכב שאותו הגיע, ביקש המתلون מהנאשם, שאף הוא ישב ברכב שאיתו הגיע, לאפשר לו לשלט את החוב למחמתה. בשלב זה, הנאשם פתח את דלת הרכב בו ישב, יצא מהרכב, נשא והוביל נשך ארוך עם מחסנית וירה 3 כדורים באוויר באופן שהיה בו כדי לס肯 את המתلون.

מיד לאחר מכן הנายן אמר לסתם שיקח את הרכב מהמתلون, והמתلون המפוחד ירד מהרכב שבו היה ומסר את המפתחות לסתם. אז אמר הנאשם למתلون "תביא את הכסף שאתה חייב לי קח את הרכב".

הנאשם, סאלם והאחר נסעו מהמקום, כאשר סאלם נטל את הרכב מהמתلون.

המתلون המפוחד התחבא בתעללה סמוכה למקום והתקשר למטרה.

4. מתפקידו נפגע עבירה שהוגשה מיום 30.9.2024 עליה כי נפגע העבירה הוא גיסו של הנאשם, כי הוא בן 51, אב ל-12 ילדים, כי לו חובות כלכליים כתוצאה מעסוק שהוא ברשותו וכשל, כי כוים אינו עובד ומתקיים מנקודת הבטחת הכנסה. התפקיד עמד גם על נסיבות חייו המשפחתיות המורכבות של נפגע העבירה ועל החוב והركע לו. מטעמים שפורטו בהחלטה בבקשתו שהגישה עורכת התפקיד לפני הגשת התפקיד, לא מצאתי להרחבת הרבה מעבר לכך. אציוון רק כי עורכת התפקיד התרשמה שהARIOU מושא כתוב האישום טלטל את חייו של נפגע העבירה ופגע בו במישורים שונים. להערכת עורכת התפקיד יהיה נכון לתת ביטוי להכרה בפגיעה של נפגע העבירה בין היתר באמצעות פיצויו.

טייעוני הצדדים

5. המאשימה טענה לעונש בכתב והשלימה טיעונית על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נع בין 4 ל-8 שנים מאסר ועתה בהתאם להסדר לעונש של 53 חודשי מאסר בפועל, למאסר על תנאי ולפיizio ממשמעותי. המאשימה הפנתה בטיעונית לריכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבואה בעריכים אלו, לענישה הנוגאת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הפנתה המאשימה לתוכנו שקדם לביצוע העבירות, לנזק שנגרם מביצוע העבירות, לפוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם ולסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות.

המאשימה הוסיפה שאין מדובר באירוע שוד "רגיל", אלא بما שלקח את החוק לידי על רקע חוב כספי וירה 3 פעמיים ונשך ארוך באופן שיש בו לסken.

המאשימה הפנתה גם לעבורי הפלילי של הנאשם, לרבות לעוני המאסר שריצה בעבר ולמשקל שיש לתת לשיקולי הרתעת היחיד והרבבים. המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-50 חודשי מאסר ועתר להטיל על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיizio.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ב"כ הנאשם טען כי השוד במקורה זה לא היה מתוכנן אלא תוצאה של אירוע מתגלל שהלך והסלים, כי המעשים בוצעו על רקע חוב שהמתلون היה חייב, כי הנאשם לא לקח את הרכב של המתلون כדי לשולח אותו שלילת קבוע אלא רק כערובה להחזרת החוב וכי הירי לא כoon אל עבר המתلون כי אם לאויר ובשיטה פתוח כך שהפוטנציאל לפגוע באחרים היה נזוק. ב"כ הנאשם טען כי בסופו של יום לא נגרם כל נזק שחרג מנזק כלכלי. בהמשך הוסיף כי מעין בכתב האישום ובתפקידו נפגע העבירה עולה שזה מפריז ביחס לנזק שנגרם לו.

ב"כ הנאשם התייחס למתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה ולפסיקה שצרפה וטען כי אלה אינם מותאמים לנסיבות עניינו.

ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם, לאחריות שלקח על מעשיו, לחיסכון בזמן השיפוטי שבבע מליקחת האחוריות, לפגעה של עונש מסר במשפחות ולנסיבות חייו האישיות והמשפחתיות. ביחס לאלו ציין כי הנאשם בן 31, בן למשפחה מרובה ילדים, נשוי, אב לתינוק בן מספר חדש וסועוד את אביו בשל מצבו הרפואי.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.
7. הנאשם אמר את דבריו. הנאשם מסר שהוא בן 31 ואב לילד, כי הוא סועוד את אביו במצבו הרפואי אינו טוב וכי הוא מפרנס את משפחתו ואת שתי אחיו הגרושים. הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על מעשיו, כי עשה טעות, כי ביצע את המעשים בשל כעס על רകע מצבו המשפטי והבטיח שלא יচזר על מעשיו.

8. בעניינו של הנאשם הציגו הצדדים הסדר מסווג "הסדר טוחן" במסגרתו המआימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 53 חודשים מסר ואיילו ב"כ הנאשם טعن באופן חופשי, ועתיר לעונש של 30 חודשים מסר.

בפסקית בית המשפט העליון קיימות גישות שונות ביחס לשאלת האם במסגרת הסדר "טוחן" פטור בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם. מחד, קיימת גישה לפיה קביעת מתחם עונש הולם על-ידי בית המשפט היא אמירה נורמטיבית של בית המשפט אשר צריכה להיאמר ללא קשר להסדר שבן הצדדים. מאידך, קיימת גישה לפיה בנסיבות דומות, של הסדר "טוחן", אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. לעניין הגישות השונות ראו למשל ע"פ 8109/15

abinet ב' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.06.2016), פסקה 8.

לצד אלו, קיימת גם גישתBINIM לפיה במקרים דומים אין צורך בהרחבה ובפירוט של מתחם העונש ההולם. צורך שזכה יכול לקיים בעיקר עת מוצא בcourt המפט להטיל עונש שסוטה מהעונש המוסכם או שנמצא הוא מחוץ לטווח המוסכם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 6943/16 גלקין ב' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.01.2018), פסקה 3.

בשים לב לכך שהעונש שהחלטי להטיל על הנאשם לא סוטה מtoooh הטיעון המוסכם של הצדדים לא מצאי לشرط לבדוק את גבולות מתחם העונש ההולם בעניינו אף שאעומד על הרכיבים הנדרשים לצורך גיבוש מתחם זה. ואולם פטור בלא כלום אי אפשר, ומוצא אני לציין כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שלו טعن ב"כ הנאשם (20 חודשים מסר) ואף העונש לו עתר ב"כ הנאשם (30 חודשים מסר) לא יכולים להיות את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם את מקורה זה. גם הרף העליון של מתחם העונש ההולם אותו הציע ב"כ הנאשם (50 חודשים מסר) לא משקף נוכנה את הרף העליון של מתחם העונש ההולם את מקורה זה.

9. הנאשם פגע בערכיהם המוגנים של הגנה על קניינו, בטחונו, שלנות נפשו, שלומו של אדם כמו גם בהגנה על תחושת הביטחון של הציבור.

10. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בענייננו היא גבוהה בשים לב לשילוב שבין עבירות הנשך לבין עבירות השוד שעבר הנאשם, ובשים לב לטיבו של הנכס שנגזל.

11. עבירות השוד פנים רבות לה והוא לובשת צורה ודרגת חומרה בהתאם לנסיבות ביצועה. עם זאת, בבסיסה של כל עבירה שוד עומד הרצון לגזול מכךינו של الآخر וזאת תוך שימוש באלים או מילולית. לא אחת הדגיש בית המשפט העליון את הצורך לעקור עבירה זו המטילה אימה על הציבור, ואשר פוטנציאלית הסלמה לפגיעה פיזית ונפשית בנפגעי העבירה הוא ממשי, וזאת באמצעות עונשה מרთיעה. ראו למשל [ע"פ 1167/21](#) חוג'ראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 31.05.2021), פסקה 11:

"חומרתה הרבה של עבירת השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית משפט זה, לאור השפעותיה ארוכות הטווח על קרובן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטראותה וחרדנה לזמן ממושך - וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולם. חומרה זו מובילה לכך שמדיניות העונשה הנהוגה ביחס לעבירה זו כוללת עונשי מאסר בפועל, וזאת אף במקרים בהם שירות המבחן ממליץ להימנע מכך לאור שיקולי שיקום [...]."

גישה חמירה זו נדרשת ביתר שאת נעשה שימוש בשתק חם לצורכי ביצוע השוד. זאת, כפועל יוצא מפוטנציאלי הנזק הטמון בשימוש בשתק חם במהלך שוד, אך גם כפועל יוצא מהגישה המחייבת הקיימת ביחס לעבירות הנשקי כשלעצמו".

על "הכרזת המלחמה" של המחוקק יותר גורמי האכיפה כנגד עבירות הנשקי בשנים האחרונות ראו למשל [ע"פ 5813/21](#) ג'בארין נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 31.5.2022), פסקה 13, על הפנויותיה:

"אין צורך להזכיר במילים על אוזות החומרה הנלוויות לעבירות נשקי. אין היום חולקין כי עבירות מסווג זה הפקו ל'מכת מדינה' של ממש [...] מכיה זו מצריכה מענה הולם בדמות עונשה מחמירה של הטלת עונשי מאסר ממשמעותיים. מצוים אנו לעת הזאת במצב חרום של ממש בעניין עבירות נשקי, ולא בכך נתקבל עתה תיקון **לחוק העונשין** (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) [...]. הקבוע עונשי מינימום לעבירות נשקי".

12. ביחס לנسبות הקשורות בביצוע העבירות מצאתי לחתול משקל לתכנון המוקדם של הנאשם (הצטיידות בשתק, חברות אחרים, שהגיעו רעלוי פנים והגעה בשני כלי רכב אל הזירה); לאופי ולסוג הנשקי אליו הגיעו הנאשם (תשעה ארока); להובלת כלי הנשקי; לשימוש המשוכן בשתק (ירוי של 3 כדורים באופן שהיה בו כדי לסכן המתלון) לתעזה שגילה הנאשם (ירוי במרחיב ציבורי, בשעות אחר הצהרים); לסייע ולפוטנציאלית הנזק שעלה היה להיגרם; לנזק הכספי שנגרם (שוד של כלי רכב); לנזק הנפשי שנגרם למטלון (כעולה מתקשיר נפגע העבירה) ולסיבת בטיה בוצעו העבירות (סכום כספי בין קרוביו משפחה).

לצד האמור, נתתי משקל לכך שהרי בוצע לאויר ולא לכיוונו של המתלון ולכך שבסתו של יום לא נגרם כל נזק פיזי למטלון או לציבור.

אצין כי נתתי דעתך לאמירות הנאשם למטלון לפיה אם יביא הכספי שהוא חייב הוא יוכל לקחת את הרכב. ספק בעניין אם ניתן לראותות בכך נסיבה לאייה שכן אמירה זו כורכת עמה פן מסוים של חומרה, של לקיחת החוק לידים ושימוש בכך לצורך פתרון סכסוכים.

13. באשר לעונשה הנוגגת בעבירת השוד בנסיבות מחמירויות, הרי שגם על-פי רוב כוללת רכיב ממשמעותי של מאסר בפועל. [ע"פ 4841/13](#) ספי נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 06.02.2014), פסקה 1' הבהיר בית המשפט העליון כי:

"כבר נכתב פעם אחר פעם כי עבירה השוד צריך שתידן במאסר מأחריו סורג ובריח ועל פי רוב גם לא לתקופה קצרה. זאת, ראשית, בשל הוראת המחוקק בסעיף 402 לחוק העונשין הקובעת עונש מרבי של 14 שנות מאסר, ובנידון דין בשוד בנסיבות חמימות (בחבורה) אף 20 שנות מאסר [...].

שנית, עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמעותה היא אלימות או פוטנציאלי לאלימות, כי לא אחת יתגנד הקרבן לשוד, ולא אחת ישלוフ השוד נשק חם או קר ויכלה עצמה בקרבן, או יפגע בו כדי להשתיקו [...]']. ניתן דעתנו גם לטראומה הנלוית לעבירה זו אצל הקרבן. המחוקק בקש, למצער, להרטיע את הנאים שלפנינו, ומכל מקום להרחיקם מן החבורה לתקופה מתאימה".

משמעות הדברים, הענישה בעבירות השוד מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עשה" לרבות גיגיו של הנאשם, עברו הפלילי ובשאלת השתלבותו בהליך שיקומי אך בעיקר תלוי היא בנסיבות ה"מעשה" לרבות אופי האלימות, מידת הנזק הגוף והנפשי שנגרם, זהות הקורבנות (נותני שירות, קשיים, חסרי ישע, קטינים), מקום ביצוע השוד (בתוך בית, במקום שנutan שירות לציבור, במרחב הציבורי), שוויו וטיבו של הרקוש שנשדד, האם מדובר בשוד ספונטאני או בשוד מתוכנן, האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, האם העבירה בוצעה בצוותא עם אחרים או על-ידי נאשם יחיד והאםollo ביצוע העבירה עבירות נוספות נוספת.

עם זאת, כפי שכבר צוין, המגמה המסתמנת בפסקה היא של החמרה בענישה, תוך מתן משקל בכורה לשיקולו הגמול וההרעה כאשר לנسبותיו של העבריין ינתן משקל מופחת באופן יחסי (ע"פ 5881/14 ביאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 26.7.2015], פסקה 13).

בע"פ 2454/17 מדינת ישראל נ' ניירור (פורסם בנבו, 15.6.17) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש וגזר על הנאשם שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות חמימות בחבורה 38 חודשים מאסר חלף 32 חודשים מסר שגזר עליו בית המשפט המחוזי תוך ציון שאין דרכה של ערacaת הערעור למצות את העונש. במקרה זה הנאשם ואחרים ביום תאונתו בכר שהתגנשו קלות ברכב ולאחר שנגנת הרכב עצרה ניגש אליה אחד מהאחרים משך אותה משעירה הוציא אותה מרכב והחל בנסיעה. המתלוננתacha במדרגת דלת הרכב ונגרה מספר מטרים, והנאים בעט בידה ובראה עד שנפללה הארץ.

בע"פ 2385/18 ابو ג'aber נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.9.2018) חזר בו הנאשם מערעור שהגיש על גזר דין של בית המשפט המחוזי במסגרתו נדון ל-36 חודשים מאסר וԶאת לאחר שהורשע בעבירה של שוד בחבורה בנסיבות חמימות. במקרה זה הנאשם יחד עם אחרים שדדו מהמתלוננים את רכbum בכר שחסמו את הרכב בגופם, הנאשם משך את מפתחות הרכב, כיבת הרכב, פתח את נעילת החלונות והדלתות והתישב במושב הנהג. אחד האחים איים על המתלונן שישב לצד הנהג שיצא מהרכב ונכנס למקוםו. הנאשם החל בנסיעה ואז הבינו במתלון השלישי שישב מאחורי אימנו עליו שייצא ולאחר שהוא יצא נסעו עם הרכב כשהם מותירים את המתלוננים במקום.

בת"פ (מחוזי-מרכז) 15-08-10984 מדינת ישראל נ' איסاكוב (פורסם בnbו, 18.1.8) בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע בביצוע עבירה של שוד מזון בחבורה, קשירת קשר לביצוע פשע ונוהga פזיזה ורשלנית לאחר ניהול הליך הוכחות עונש של 48 חודשים מאסר (לא כולל מאסר מותנה בן 18 חודשים שהופעל במצטבר). במקורה זה הנאשם קשר קשר עם קטיין ובהמשך שدادו מהמתلون את רכבו כזהה החנה אותו בחניתה بيתו, תוך שהקטין מושך את המתلون מרכבו והנאים מאים עליו עם אקדח. בהמשך נסעו הנאים במהירות ומעט פגעו בעוברי אורח. לא לモתר לצין, כי די בעבירה של נשאה והובלת נשק, בהתעלם מעבירת השוד שעבր הנאשם, כדי להצדיק מחמיר מזה שלו עטר ב"כ הנאשם.vr ב"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בnbו, 14.9.2022), פסקה 16, הבahir בבית המשפט העליון כי:

"כעהה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם העינהה הרגיל שרואו לקבוע לנאים בגין נשאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נוע בין 30 ל- 42 חודשים מאסר בין סורג ובריח [...] בגין נסיבות מיוחדות לחומרא או לפחות, היא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על הנאשם כאמור עונש של 36 חודשים מאסר לריצוי בפועל. תקווות היא כי אמות מידה אלה תנחנה את הערכאות הדיניות באופן שיטתי,vr שמדיניות העינהה אשר נקבעה בידינו ביחס לעבירות נשק תיוושם כהכלתה ובמלוא עצמתה".

כן רואו בעניין זה גם ע"פ 6559/23 מדינת ישראל נ' חסארמה (פורסם בnbו, 02.6.2024), פסקה 8. עיינתי בפסקה אליה הפנו הצדדים. מطبع הדברים, כל צד הפנה לפסקה שיש בה כדי לתרmor בטענותיו.vr כרך למשל הפנתה המאשימה לע"פ 2996/16 בلال נ' מדינת ישראל (פורסם בnbו, 01.3.2017) בו נדון נאים שהורשע בביצוע עבירות של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות וUBEIRUT נשק לעונש של 4 שנות מאסר וחצי וערעورو על חומרת העונש נדחה. נסיבות ביצוע העבירות באותו מקרה חמורות מאשר אלו שבונינו בהם לב לכך שבאותו מקרה הנאשם דורך ואימם באמצעותו על הנשדים, ובהמשך כדור מאקדח שפגע ברגלו של אחד מהקשרים האחרים. עם זאת, באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון שוד, שלא בדומה לעניינו בו הורשע הנאשם ביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לצד עבירות נשק; לע"פ 1223/21 צ'ביביצה נ' מדינת ישראל (פורסם בnbו, 14.7.2021) בו חזר הנאשם מערעורי שהגיע על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי - 45 חודשים מאסר לצד עונשים נלוויים - וזה בגין ביצוע עבירה של שוד. במקורה זה הנאשם שבד עבדת בחנות באמצעות סיכון וניהל עמה מאבק עד שזו נפלה ונחבלה וזה נמלט מהמקום שבו שברשותו 23,000 ₪.

נדמה כי הנסיבות במקורה זה יכולות מנסיבות עניינו בהם לב לשוני בהיקף הפגיעה בקניין ולשוני בכל הנסיבות לצורך ביצוע השוד.

ב"כ הנאשם הפנה למשפט לת"פ (מחוזי-ב"ש) 38769-09-22 מדינת ישראל נ' אלכמלה בו נדון נאים שהורשע בביצוע עבירות של דרישת נכס באזמים, ניסיון שוד ושוד לעונש של 44 חודשים מאסר ועונשים נלוויים. במקורה זה הנאשם ומעורבים נוספים ביצעו רצח עבירות תוך שימוש באקדחים במכלול ובמרקול. דא עקא, שבמקורה זה העונש היה עונש שהוצע במסגרת הסדר טיעון "סגור" שאומץ על-ידי בית המשפט, כשהביסיס להסדר זה היה קשור בעיקרו לקרים ראייתיים שנתגלו בתיק.

מطبع הדברים שיקולים אלה של בית משפט הנדרש לאמץ הסדר טיעון על בסיס קשיים ראיתיים אינם חופפים לשיקולים במקורה של טיעון על-פי טווח כבוניינו; ולת"פ (מחוזי-ח') 21-05-2022 מдинת ישראל נ' סואעד (פורסם בנובו, 2022.03.01) בו נדון הנאשם שהורשע בעבירות של שוד בנסיבות חמירות, נשיאת נשק, ירי מנשך חם והפרעה לשוטר ל-36 חודשים מאסר ועונשים נלוויים. במקורה זה הנאשם ואחר שדדו תחנת טוטו תוך שימוש בנשק ("קרלו") תוך ירי של כדורים בודדים מהנשך כדי להרתיע את המטלונים ולמנוע התנגדות. כתוצאה לכך לקחו 3,000 ₪ שהוא בקופה וכן 20,000 ₪ שהחזיק המטלון בתיק.

במהרשך נמלט משוטרים שרדפו אחריו ואחריו חבירו. יצוין כי הנאשם באוטו מקורה היה בגיר צעיר כבן 19 נעדך עבר פלילי (ובית המשפט מצא לצין בגזר הדין כי "משקל נכבד יש ליתן לגלו הצעיר של הנאשם אשר במועד ביצוע העבירות היה בן 19 שנים לעורך, ולכן שליחותו לא רשומות הרשותות קודמות לפליימ") וכי דיןו של הנאשם נגזר גם לאור עקרון אחידות העונשה בהתייחס לנאים הנוסף בתיק. נתונים אלו אינם מתקיימים בעוניינו.

14. באשר לניסיונות שאינן קשורות ביצוע העבירה נתמי משקל להodataה הנאשם, אשר בין היתר חסכה את העדת המתalon וחסכה בזמן שיפוטו; לניסיונות האישיות-משפחתיות של הנאשם ולפגיעה של עונש מאסר בגין ומשפחתו.

לשאלת בית המשפט, ב"כ הנאשם מסר שה הנאשם לא מבקש להסתיע בשירותו של שירות המבחן (פרוט' מיום 15.7.2024, עמ' 8 ש' 15). והוא אומר, הנאשם לא בקוש ולו לבחון אפשרות של תיקון וטיפול באמצעות גורמי שיקום.

עובדה זו לצד חומרת העבירות שעבר במקורה זה ולצד עבורי הפלילי הלא מבוטל (שלוש הרשותות קודמות, אחת מהן מלפני כשר שנים בעבירות של סחיטה באוים והצתה בגינה נדון ל-28 חודשים מאסר) מלמדים על הצורך שתת ביטוי של ממש לשיקול הרתעת היחיד בעוניינו של הנאשם.

זאת, לצד שיקול הרתעת הרבים היפה לגזרת עבירות אלה. בשולי הדברים אצ"ן, כי לא מצאתה להטיל על הנאשם רכיב עונשי של קנס, אף שראויה היה לעשות כן, לנוכח המנייע לביצוע העבירות והפגיעה הקניינית במטלון. זאת, מטעם שהמאשימה עצמה לא עתרה לרכיב עונשי זה, ולא מצאתה שנכוון היה במקורה זה לסתות לחומרה מהעתירה העונשית של המאשימה.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגיןימי המעצר הקשורים בתיק.

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, במשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שה הנאשם לא יעבור עבירת נשק.

12 חודשים מאסר על תנאי, במשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שה הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסווג פשע.

6 חודשים מאסר על תנאי, במשך 3 שנים מיום השחרור מן המאסר, שה הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסווג עוון, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.

ג. פיצוי למתalon בסך של 25,000 ₪. הפיצוי ישולם בתוך שנה מהיום.

זכות ערעור בבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.

יובל ליבדרו, שופט